

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/51/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010074
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124010074.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovnej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., Srbská republika, trvale bytom D., C. XX/XXX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 05.02.2024 sp. zn. 105PP/3/2024, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9.5.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 05.02.2024 sp. zn. 105PP/3/2024 rozhodol o návrhu odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto: Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., Srbská republika, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/126/2021 zo dňa 16.06.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/112/2022 zo dňa 09.11.2022, zamietla.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti. Odsúdený podanú sťažnosť odôvodnil nasledovne:

2.1. Vo výkone trestu sa snažím dodržiavať pravidlá výkonu trestu, plním všetky podmienky podmiennečného prepustenia a mám odporúčanie od riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Mám veľa kladných zápisov a pochvalu. Na súdnom pojednávaní, neviem ako je to možné, pán prokurátor zamietol moje podmiennečné prepustenie s tým, že v budúcnosti nebudem viesť riadny život. Od prekvapenia som zabudol ukázať papiere, kde moji rodičia sa za mňa zaručujú, že v Srbsku bude viesť riadny život, čo som aj na verejnom zasadnutí povedal. Chcem ísť do svojho rodinného domu, riadne sa zamestnať, pomáhať rodičom, ktorí sú ťažko chorí a potrebujú moju finančnú pomoc a starostlivosť. Mám aj syn, ktorý má 16 rokov a ktorému platím výživné a ktorý teraz potrebuje najviac moju podporu. Toto je môj prvý zločin, ktorý som spáchal, ale aj posledný. V Srbsku som robil colník na hraničnom priechode, posielala maj výpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že som v minulosti nebol súdne trestaný. Preto je podstatné, aby som bol z výkonu trestu prepustený v čase, keď je splnený účel trestu a aby som nezostával vo výkone trestu zbytočne dlho. V Srbsku ma čaká aj operácia kľúčových žíl, ktoré mám v akútnom stave. Názor okresného súdu považujem za nedostatočne odôvodnený, najmä s poukazom na to, že riaditeľ ústavu konštatoval, že ma odporúča podmiennečne prepustiť. Navrhujem, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol vo veci sa tak, že vyhovie môjmu návrhu na podmiennečné prepustenie. Trestnú minulosť nie je možné hodnotiť formalisticky, je potrebné zvážiť pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov.

2.2. Odsúdený k svojej sťažnosti priložil písomný sľub svojich rodičov, svoj vlastný písomný sľub, že povedie riadny život, listiny preukazujúce výšku dôchodku jeho rodičov, rodný list syna odsúdeného a výpis z registra trestov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul strany trestného konania, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia uvedeného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), spĺňa prvú materiálnu podmienku (počas doterajšieho výkonu trestu preukázal svoje polepšenie), no nespĺňa druhú materiálnu podmienku, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmienéčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život.

7. Prvostupňový súd uviedol, že zo znenia § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona vyplýva tá skutočnosť, že či odsúdená osoba bude alebo nebude viesť riadny život po podmienéčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere určitú prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného. Táto prognóza u odsúdeného, čo vyplýva z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody, je menej priaznivá, keď existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený nepovedie na slobode riadny život a existuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy (u odsúdeného bolo vyhodnotenú stredné riziko recidívy trestnej činnosti). Napriek tomu, že odsúdenému bol v minulosti uložený trest nespojený s jeho výkonom v príslušnom ústave na výkon trestu (t. j. peňažný trest), následne mu bol napriek tomu nariadený výkon trestu odňatia slobody. Tento nariadený výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonal dňa 03.03.2020, však nemal na odsúdeného dostatočne prevýchovný vplyv. Odsúdený sa teda v tomto smere opakovaně dostal do rozporu so zákonom, keď sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Povaha trestného činu (zločinu) spáchaného odsúdeným, pre ktorý je aktuálne vo výkone trestu a z neho vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k opakovanému páchaníu trestných činov, spolu s určením stredného rizika recidívy trestnej činnosti, nedávajú dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade jeho podmienéčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, viedol na slobode riadny život. Možno preto konštatovať, že nebol ešte dosiahnutý taký stupeň nápravy odsúdeného, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré u neho viedli k opakovanému páchaníu trestných činov. Okresný súd v čase rozhodovania nezhliadol dostatočný stupeň resocializácie u odsúdeného, čo by odôvodňovalo podmienéčne ho prepustiť na slobodu bez potreby vykonať zvyšok trestu odňatia slobody. V prípade odsúdeného je teda resocializačná prognóza nepriaznivá a je možné zhodnotiť, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí doposiaľ dostatočne takým výchovným vplyvom, aby bol schopný viesť na slobode riadny život. V jeho prípade prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel.

8. Závery, ktoré urobil prvostupňový súd vo vzťahu k splneniu formálnej i materiálnych podmienok na podmienéčné prepustenie od výkonu trestu odňatia slobody, považuje sťažnostný súd za správne.

9. To, či odsúdená osoba bude alebo nebude viesť riadny život po podmienéčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere určitú prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného. Resocializačná prognóza u odsúdeného, ako to vyplýva z hodnotenia ÚVTOS, je menej priaznivá. Prvostupňový súd poukazuje na negatívny charakter správania a konania odsúdeného na slobode, keď v minulosti bol opakovaně súdne trestaný a bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Sťažnostný súd dopĺňa, že odsúdený bol potrestaný v konaní Okresného súdu Bratislava III a trest odňatia slobody

vykonan dňom 3.3.2020. Trest odňatia slobody mu bol uložený za spáchanie prečinu podľa § 289 ods. 1 Trestného poriadku. Trestného činu, pre ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorý si aktuálne vykonáva, spáchal dňa 9.5.2021, teda s relatívne krátkym časovým odstupom od skončenia predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody. Navyše, bol odsúdený za spáchanie zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Trestného zákona. Trestný čin, pre ktorý je teraz vo výkone trestu odňatia slobody je tak závažnejšieho charakteru, ako predchádzajúci trestný čin, pre ktorý bol vo výkone trestu odňatia slobody. Závažnosť trestnej činnosti odsúdeného sa teda zvyšovala, pričom predchádzajúci výkon trestu nemal na odsúdeného ten výchovný účinok, aby ho odradil od ďalšieho protiprávneho konania, ktoré by mu mohlo privodiť rovnaký alebo prísnejší trestnoprávny postih. Uvedené dve skutočnosti vo svojom súhrne vyvolávajú odôvodnený záver, že nemožno predpokladať, že odsúdený by po podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život. V jeho prípade prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

10. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky, tieto vyhodnotil tunajší súd ako nedôvodné.

11. Vyhlásenie rodičov odsúdeného, ktorý je formulovaný ako písomný sľub podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a ktorý obsahuje sľub rodičov odsúdeného, že povedie riadny život a že sa nedopustí spáchania trestnej činnosti, nemožno považovať za relevantné vo vzťahu k naplneniu očakávaní správania sa odsúdeného po podmienenečnom prepustení. Nie je ním preukázané, že by rodičia odsúdeného mohli mať reálny vplyv na to, ako sa bude odsúdený správať na slobode, po skončení výkonu trestu odňatia slobody. Rovnako je potrebné nahliadať aj na obdobný písomný sľub samotného odsúdeného. Vo vzťahu k nemu sú rozhodujúce skutočnosti uvedené v bode 9 tohto uznesenia.

12. Odsúdený deklaruje, že sa chce starať o svojho syna, resp. o jeho rodičov, čo rovnako nie je relevantné k rozhodovaniu o jeho návrhu na podmienenečné prepustenie. Pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení je rozhodujúci stupeň dosiahnutej resocializácie odsúdeného a prognóza jeho správania sa po prepustení, nie jeho záujem na vedení riadneho rodinného života.

13. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto bola v celom rozsahu nedôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.